

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/2440**av den 22 oktober 2015****om upprättande av en utkastplan för vissa demersala fisken i Nordsjön och i unionens vatten i Ices-sektion IIa**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 15.6, 18.1 och 18.3, och rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer ⁽²⁾, särskilt artiklarna 18a och 48a, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 1380/2013 har som mål att gradvis eliminera utkast inom alla unionens fisken genom införande av en landningsskyldighet för fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar.
- (2) Genom artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ges kommissionen befogenhet att genom delegerade akter anta utkastplaner för en period om högst tre år, på grundval av gemensamma rekommendationer som tagits fram av medlemsstaterna i samråd med de berörda rådgivande nämnderna.
- (3) Belgien, Danmark, Frankrike, Förenade kungariket, Nederländerna, Sverige och Tyskland har ett direkt fiskeriförvaltningsintresse i Nordsjön. Dessa medlemsstater har lämnat in en gemensam rekommendation till kommissionen efter samråd med den rådgivande nämnden för Nordsjön och rådgivande nämnden för fjärrfiske. Vetenskapliga bidrag har erhållits från relevanta vetenskapliga organ och granskats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF). De åtgärder som ingår i den gemensamma rekommendationen är förenliga med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (4) Vid tillämpning av förordning (EU) nr 1380/2013 omfattar Nordsjön Ices-zonerna IIIa och IV. Eftersom vissa demersala bestånd som är relevanta för den föreslagna utkastplanen även förekommer i unionens vatten i Ices-sektion IIa rekommenderar medlemsstaterna att den sektionen omfattas av utkastplanen.
- (5) När det gäller Nordsjön ska, i enlighet med artikel 15.1 c i förordning (EU) nr 1380/2013, landningsskyldigheten gälla för de arter som definierar de fisken som omfattas av fångstbegränsningar senast från och med den 1 januari 2016 i blandfiske efter torsk, kolja, vitling och gråsej, i fiske efter havskräfta, i blandfiske efter tunga och rödspätta, i fiske efter kummel och i fiske efter nordhavsräka. I enlighet med artikel 15.5 i förordning (EU) nr 1380/2013 anges, i utkastplanen, de arter som måste landas från och med den 1 januari 2016. Dessa arter är gråsej, kolja, havskräfta, tunga, rödspätta, kummel och nordhavsräka. I utkastplanen fastställs också en skyldighet att landa bifångster av nordhavsräka.
- (6) I den gemensamma rekommendationen föreslogs att två undantag från landningsskyldigheten skulle gälla för havskräfta som fångas med burar, tinor och mjärdar respektive med vissa bottentrålar (OTB, TBN ⁽³⁾) i Ices-sektion IIIa. På grundval av de vetenskapliga belägg som presenteras i den gemensamma rekommendationen och

⁽¹⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ De redskapskoder som används i denna förordning hänför sig till de koder som anges i bilaga XI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1). För fartyg vars längd överallt understiger 10 meter hänför sig de redskapskoder som används i denna tabell till koderna i FAO:s redskapsklassificering.

som granskats av STECF och med beaktande av redskapens, fiskemetodernas och ekosystemets egenskaper, anser kommissionen att undantagen bör tas med i denna förordning. Medlemsstaterna bör lämna ytterligare uppgifter så att STECF ytterligare kan bedöma överlevnadsgraden för havskräfta som fångas med de aktuella trålyperna och så att kommissionen kan se över det relevanta undantaget efter 2016.

- (7) Den gemensamma rekommendationen innehåller fem undantag av mindre betydelse från landningsskyldigheten för vissa fisken och upp till vissa nivåer. De belägg som medlemsstaterna lagt fram granskades av STECF, som generellt slog fast att den gemensamma rekommendationen, i vissa fall understödd av en kvalitativ kostnadsbedömning, innehöll motiverade argument för att en ytterligare förbättring av selektiviteten är svår att uppnå och/eller innebär oproportionella kostnader i hantering av oönskade fångster. Eftersom det inte finns någon annan vetenskaplig information som motsäger denna slutsats, är det lämpligt att fastställa undantagen av mindre betydelse i enlighet med den procentsats som föreslås i den gemensamma rekommendationen, inom de gränser som anges i artikel 15.5 c i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (8) Det undantag av mindre betydelse som i den gemensamma rekommendationen föreslås för kombinationen tunga och kolja, för upp till högst 2 % av de totala årliga fångsterna av havskräfta, tunga och kolja i fisket efter havskräfta med fartyg som använder bottentrålar med en artsortande rist i Ices-sektion IIIa, grundar sig på att det är mycket svårt att uppnå ytterligare ökad selektivitet. STECF drog slutsatsen att den styrkande informationen är tillräcklig för att motivera det begärda undantaget. Därför bör undantaget i fråga inbegripas i denna förordning.
- (9) Det undantag av mindre betydelse som i den gemensamma rekommendationen föreslås för tunga, för upp till högst 3 % av de totala årliga fångsterna av denna art som görs med fartyg som använder grimgarn och nät för att fånga tunga i Ices-sektion IIIa, Ices-delområde IV och unionens vatten i Ices-sektion IIa, grundar sig på att det är mycket svårt att uppnå ytterligare ökad selektivitet. STECF drog slutsatsen att den styrkande informationen är tillräcklig för att motivera det begärda undantaget. Därför bör undantaget i fråga ingå i denna förordning.
- (10) Det undantag av mindre betydelse som i den gemensamma rekommendationen föreslås för tunga mindre än 19 cm, för upp till högst 3,7 % av de totala årliga fångsterna av denna art som görs med fartyg som använder bomtrålar med en maskstorlek på 80–90 mm i Ices-delområde IV söder om 55/56° N, grundar sig på att en ytterligare förbättring av selektiviteten är svår att uppnå och att det finns styrkande kvantitativ information om oproportionella kostnader för hanteringen av oönskade fångster. Kommissionen anser att det undantaget bör ingå i denna förordning. Medlemsstaterna bör lämna in ytterligare uppgifter om de berörda kostnaderna, i syfte att möjliggöra för kommissionen att göra en översyn av detta undantag efter 2016.
- (11) Det undantag av mindre betydelse som i den gemensamma rekommendationen föreslås för tunga, för upp till högst 7 % av de totala årliga fångsterna av denna art som görs med fartyg som använder bomtrålar med ökad selektivitet i Ices-delområde IV, grundar sig på att det är mycket svårt att uppnå ytterligare ökad selektivitet. STECF drog slutsatsen att den styrkande informationen är tillräcklig för att motivera det föreslagna undantaget. Därför bör undantaget i fråga ingå i denna förordning.
- (12) Det undantag av mindre betydelse som i den gemensamma rekommendationen föreslås för havskräfta mindre än minsta referensstorlek för bevarande, för upp till högst 6 % av de totala årliga fångsterna av denna art som görs med fartyg som använder vissa bottentrålar i Ices-delområde IV och unionens vatten i Ices-sektion IIa, grundar sig på att det finns styrkande kvantitativ information om oproportionella kostnader för hanteringen av oönskade fångster. STECF drog slutsatsen att den styrkande informationen är tillräcklig för att motivera det föreslagna undantaget. Därför bör undantaget i fråga ingå i denna förordning.
- (13) Genom artikel 18a i förordning (EG) nr 850/98 ges kommissionen befogenhet att, med avseende på att anta utkastplaner och för arter som omfattas av landningsskyldigheten, fastställa en minsta referensstorlek för bevarande i syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer. Denna minsta referensstorlek för bevarande får, när så är lämpligt, avvika från de storlekar som fastställs i bilaga XII till den förordningen. För havskräfta anges för närvarande en minsta referensstorlek för bevarande på 130 mm i nämnda bilaga XII. Vetenskapliga belägg som granskats av STECF stöder fastställandet av en minsta referensstorleken för bevarande för havskräfta på 105 mm. I synnerhet drog STECF slutsatsen att den föreslagna minsta referensstorleken för bevarande ligger över den genomsnittliga storleken vid första könsmognad och att den risk som populationen utsätts för vid en minskning av minsta referensstorlek för bevarande i Ices-sektion IIIa är liten.

- (14) Utkastplanerna får också inbegripa tekniska åtgärder rörande fisken eller arter som omfattas av landningsskyldigheten. För att öka fiskeredskapens selektivitet och minska oönskade fångster i Skagerrak, är det lämpligt att föreskriva ett antal tekniska åtgärder, vilka unionen och Norge kom överens om under 2011 ⁽¹⁾ och 2012 ⁽²⁾.
- (15) För att garantera lämplig kontroll bör det fastställas särskilda krav på att medlemsstaterna upprättar förteckningar över fartyg som omfattas av denna förordning.
- (16) Eftersom åtgärderna i denna förordning direkt påverkar den ekonomiska verksamhet som är knuten till unionsfartygens planering av fiskeåret, bör den träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts. Den bör tillämpas från och med den 1 januari 2016 för att vara förenlig med den tidsram som anges i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013. I enlighet med artikel 15.6 i den förordningen bör den här förordningen gälla i högst ett år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs de närmare bestämmelser för genomförande av den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 i Nordsjön och i unionens vatten i Ices-sektion IIa, vilka ska gälla i de fisken som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Undantag grundat på överlevnadsgrad

1. Det undantag från landningsskyldigheten som anges i artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013 för arter för vilka det finns vetenskapliga belägg för hög överlevnadsgrad ska tillämpas på följande fångster av havskräfta:
  - a) Fångster med burar, tinor och mjärdar (FPO).
  - b) Fångster i Ices-sektion IIIa med bottentrålar (OTB, TBN) med en maskstorlek på minst 70 mm och utrustade med artsorterande rist med ett spaltavstånd på högst 35 mm.
  - c) Fångster i Ices-sektion IIIa med bottentrålar (OTB, TBN) med en maskstorlek på minst 90 mm och utrustade med en övre panel med en maskstorlek på minst 270 mm (diagonalmaska) eller en maskstorlek på minst 140 mm (fyrkantmaska).
2. Havskräfta som fångas i de fall som avses i punkt 1 a, b och c ska frisläppas omedelbart och i det område där den har fångats.
3. Senast den 30 april 2016 ska medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i Nordsjön för kommissionen lägga fram ytterligare vetenskaplig information till stöd för det undantag som anges i punkt 1 b.

⁽¹⁾ Godkänt protokoll från fiskerisamråden mellan Norge och Europeiska unionen om reglering av fisket i Skagerrak och Kattegatt för 2012.

⁽²⁾ Godkänt protokoll från fiskerisamråden mellan Norge och Europeiska unionen om åtgärder för genomförandet av förbudet mot utkast och kontrollåtgärder i Skagerrakområdet av den 4 juli 2012.

Artikel 3

Undantag av mindre betydelse

1. Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 får följande kvantiteter kastas överbord:
  - a) För kombinationen tunga och kolja, upp till högst 2 % av de totala årliga fångsterna av havskräfta, tunga och kolja inom fisket efter havskräfta med fartyg som använder bottentrålar (OTB, TBN) med en maskstorlek på minst 70 mm och utrustade med en artsorterande rist med ett spaltavstånd på högst 35 mm, i Ices-sektion IIIa.
  - b) För tunga, upp till högst 3 % av de totala årliga fångsterna av denna art med fartyg som använder grimgarn och nät (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) i Ices-sektion IIIa, Ices-delområde IV och unionens vatten i Ices-sektion IIa.
  - c) För tunga mindre än 19 cm, upp till högst 3,7 % av de totala årliga fångsterna av denna art med fartyg som använder bomtrålar (TBB) med en maskstorlek på 80–90 mm, i södra delen av Nordsjön (Ices-delområde IV söder om 55/56° N).
  - d) För tunga under minsta referensstorlek för bevarande, upp till högst 7 % av de totala årliga fångsterna av denna art med fartyg som använder bomtrålar (TBB) med en maskstorlek på 80–119 mm och med en ökad maskstorlek i bomtrålens förlängning, i Ices-delområde IV.
  - e) För havskräfta under minsta referensstorlek för bevarande, upp till högst 6 % av de totala årliga fångsterna av denna art med fartyg som använder bomtrålar (OTB, TBN, OTT, TB) med en maskstorlek på 80–99 mm i Ices-delområde IV och unionens vatten i Ices-sektion IIa.
2. Senast den 30 april 2016 ska medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i Nordsjön för kommissionen lägga fram ytterligare vetenskaplig information till stöd för det undantag som anges i punkt 1 c.

Artikel 4

Minsta referensstorlek för bevarande

Genom undantag från den minsta referensstorlek för bevarande som fastställs i bilaga XII till förordning (EG) nr 850/98 och vid tillämpning av den här förordningen ska minsta referensstorlek för bevarande för havskräfta i Ices-sektion IIIa vara följande:

- a) Total längd: 105 mm.
- b) Ryggsköldslängd: 32 mm.

Artikel 5

Särskilda tekniska åtgärder i Skagerrak

1. Det är förbjudet att ombord medföra eller att använda trålar, snurrevadar, bomtrålar eller liknande släpredskap med mindre maskstorlek än 120 mm.
2. Genom undantag från punkt 1 får trålar med en maskstorlek i struten om minst 90 mm användas, förutsatt att de är utrustade med
  - a) en panel bestående av fyrkantsmaska om minst 140 mm,
  - b) en panel bestående av diagonalmaska om minst 270 mm placerad i en sektion med fyra paneler och monterad med tre 90 mm maskor till en 270 mm maska eller

c) en sorteringsrist med högst 35 mm spaltavstånd.

De undantag som föreskrivs i första stycket leden a och b ska gälla förutsatt att trålens panel är

— minst 3 meter lång,

— placerad högst 4 meter från bottenstroppen, och

— ha samma bredd som trålens överpanel (dvs. vara fäst mellan sömmarna).

3. Genom undantag från punkt 1 får även följande trålar användas:

a) Trålar med minst 70 mm fyrkantmaska i struten som ska vara utrustad med en sorteringsrist med högst 35 mm spaltavstånd.

b) Trålar med en minsta maskstorlek under 70 mm vid fiske efter pelagiska arter eller industriarter, förutsatt att fångsten innehåller mer än 80 % av en eller flera pelagiska arter eller industriarter.

c) Trålar med en minsta maskstorlek på 35 mm i struten vid fiske efter nordhavsräka, förutsatt att trålen är utrustad med en sorteringsrist med högst 19 mm spaltsavstånd.

4. En fångstanordning för fisk (*tunnel*) får användas vid fiske efter nordhavsräka i enlighet med punkt 3 c, förutsatt att det finns tillräckliga fiskemöjligheter för att täcka bifångster och att fångstanordningen är

— utformad med en övre panel som består av fyrkantmaska med minst 120 mm maskstorlek,

— minst 3 meter lång, och

— minst lika bred som sorteringsristen.

Artikel 6

Förteckning över fartyg

Medlemsstaterna ska, i enlighet med de kriterier som anges i bilagan till den här förordningen, fastställa vilka fartyg som omfattas av landningsskyldigheten för varje enskilt fiske.

Senast den 31 december 2015 ska de förelägga kommissionen och övriga medlemsstater, genom unionens säkra webbplats för fiskerikontroll, förteckningarna över alla fartyg som bedriver riktat fiske efter gråsej, enligt definitionen i bilagan, och som fastställts i enlighet med första stycket. De bör hålla dessa förteckningar uppdaterade.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.

Artikel 6 ska emellertid tillämpas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 oktober 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Fisken som omfattas av landningsskyldigheten

Redskap ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Maskstorlek	Berörda arter
Trålar: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	> 100 mm	Alla fångster av gråsej (om gjorda av fartyg inriktade på gråsej ⁽³⁾), rödspätta och kolja. Alla bifångster av nordhavsräka.
Trålar: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	I Ices-delområde IV och unionens vatten i Ices-sektion IIa: 80–99 mm	I alla områden, alla fångster av havskräfta och tunga ⁽⁴⁾ . Alla bifångster av nordhavsräka.
	I Ices-sektion IIIa: 70–99 mm	I Ices-sektion IIIa: alla fångster av kolja.
Trålar: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	32–69 mm	Alla fångster av nordhavsräka.
Bomtrålar: TBB	> 120 mm	Alla fångster av rödspätta. Alla bifångster av nordhavsräka.
Bomtrålar: TBB	80–119 mm	Alla fångster av tunga. Alla eventuella bifångster av nordhavsräka.
Nät, garn, grimgarn: GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF		Alla fångster av tunga. Alla bifångster av nordhavsräka.
Krokar och linor: LLS, LLD, LL, LTL, LX, LHP, LHM		Alla fångster av kummel. Alla bifångster av nordhavsräka.
Fällor: FPO, FIX, FYK, FPN		Alla fångster av havskräfta. Alla bifångster av nordhavsräka.

⁽¹⁾ De redskapskoder som används i denna tabell hänför sig till koderna i bilaga XI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs.

⁽²⁾ För fartyg vars längd överallt understiger 10 meter hänför sig de redskapskoder som används i denna tabell till koderna i FAO:s redskapsklassificering.

⁽³⁾ Fartyg anses bedriva riktat fiske efter gråsej om de, när de använder trålar med en maskstorlek på ≥ 100 mm, har haft årliga genomsnittliga landningarna av gråsej på ≥ 50 % av fartygets alla landningar av fångster i både EU:s och tredjelands zonen i Nordsjön under perioden x-4 till x-2 där x står för tillämpningsåret, dvs. 2012–2014 för 2016 och 2013–2015 för 2017.

⁽⁴⁾ Utom i Ices-sektion IIIa vid fiske med trål med en maskstorlek på minst 90 mm och utrustad med en överpanel med en maskstorlek på minst 270 mm (diagonalmaska) eller på minst 140 mm (fyrkantmaska) eller panel med 120 mm fyrkantmaska placerad 6–9 meter från bottenstroppen.